

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๔๙/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๕๖/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { เทศบาลตำบลปราสาท ผู้ฟ้องคดี
นางภัทสรสวรรค์ หรือนางสาวสุดารัตน์ สอดเสน หรือสดมพฤกษ์ ที่ ๑
นายยุทธพงษ์ โปธิแสง ที่ ๒
นางสาวพัชรพร สร้างเสรี ที่ ๓
นางสมพร หนูนชู ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำ
ที่ ๕๐๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๑๔๙/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท
ต่อมา ได้รับการจัดตั้งให้เป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีฐานะ
เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีได้คัดเลือกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา
ระดับ ๔ สังกัดกองการศึกษา เป็นผู้รับทุนการศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตามสัญญาการรับทุนองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท
ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยมีนางสาวสุวิจนา สุขกมล เป็นผู้ค้ำประกันการรับทุนของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งตามสัญญาการรับทุนดังกล่าว ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีกำหนดให้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สัญญาว่า

/จะเข้า...

จะเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนตามสัญญาฯ และข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประพฤติ หรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาฯ ในประการหนึ่งประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ฟ้องคดีด้วยทันที ต่อมา ในระหว่างการศึกษิตตามหลักสูตรดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอโอนไปดำรงตำแหน่งครู โรงเรียนดงใหญ่พัฒนา อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ และนายเกษมมนตรีตำบลปราสาท ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลปราสาท ที่ ๓๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โอนย้ายตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับการโอน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมีสาระสำคัญว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำผิดสัญญาการรับทุน ซึ่งจะต้องชดใช้ทุนคืนจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกสองเท่าเป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไป โดยไม่มีสิทธิพร้อมเบี้ยปรับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖๐,๐๐๐ บาท (เบี้ยปรับหนึ่งเท่า) และขอผ่อนชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นรายปี รวม ๖ ปี โดยจะผ่อนชำระหนึ่งงวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ ในอัตรางวดละ ๒๗,๐๐๐ บาท และชำระงวดที่ ๖ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท (ที่ถูกต้อง จำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท) หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระปีใดปีหนึ่ง หรือผิดสัญญาการชำระหนี้ ๒ ปีติดต่อกัน ด้วยประการใดก็ตาม ข้อตกลงเรื่องการผ่อนผันให้งดดอกเบี้ยกรณีได้รับยกเว้นเป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีตามกฎหมายได้ทันที โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าทำสัญญาค้ำประกันการผ่อนชำระหนี้ดังกล่าว ตามหนังสือค้ำประกัน เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ ตามสัญญาผ่อนชำระหนี้ในงวดที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๔๘ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ และหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชำระหนึ่งงวดที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่ยังไม่ได้ชำระหนึ่งงวดที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๒๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๓๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ชำระหนึ่งงวดที่ ๒ แต่ไม่ได้รับการชำระหนี้ และเมื่อครบกำหนดเวลาชำระหนี้ทุกงวดแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๕๗๐๐๑/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๕๗๐๐๑/ว ๑๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑

/ทวงถาม...

ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับหนังสือทวงถามดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่เพิกเฉยไม่ยอมชำระหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ จึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ และต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๑๓๓,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาชำระหนี้งวดที่ ๒ ถึงงวดที่ ๖ จนถึงวันฟ้องคดี คิดเป็นเงิน ๓๙,๔๒๗ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงินจำนวน ๑๗๒,๔๒๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๑๓๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาจากผู้ฟ้องคดี เพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตามสัญญาการรับทุนองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำผิดสัญญาการรับทุนดังกล่าวและได้ทำสัญญารับสภาพหนี้ และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยยินยอมผ่อนชำระหนี้ทุนการศึกษา จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท และเบี้ยปรับจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมชดใช้ทุนการศึกษาดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว ส่วนเบี้ยปรับและดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากนายเทศมนตรีตำบลปราสาทในฐานะผู้บริหารสูงสุดของผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีภาระผูกพันตามสัญญาการรับทุนการศึกษากับผู้ฟ้องคดี แต่กลับมีคำสั่งเทศบาลตำบลปราสาท ที่ ๓๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โอนไปรับราชการตำแหน่งครู โรงเรียนดงใหญ่พัฒนา อำเภอประคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการโอนดังกล่าวไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง ต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การในทำนองเดียวกันว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีความเห็นในเรื่องเสรีที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๖ ว่า ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่อง ชักซ้อมวิธีการตั้งงบประมาณ และการเบิกจ่ายเงินเพื่อให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/เมื่อประกาศ...

เมื่อประกาศกระทรวงมหาดไทยและหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงส่งผลให้สัญญาการรับทุนการศึกษาของผู้ฟ้องคดีที่ออกตามประกาศกระทรวงมหาดไทยและหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนใช้ทุนการศึกษาให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ และตามสัญญาการรับทุนองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาการรับทุนการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ค้ำประกัน จะต้องร่วมกันชดใช้เงินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทันที ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องเร่งรัดให้มีการชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวทันที แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาการรับทุนการศึกษาแล้ว ผู้ฟ้องคดีกลับมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โอนไปสังกัดหน่วยงานอื่นและยินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำหนังสือรับสภาพหนี้ รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าทำสัญญาค้ำประกันตามหนังสือรับสภาพหนี้ โดยที่ไม่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือหนังสือสั่งการใดให้อำนาจผู้ฟ้องคดีกระทำเช่นนั้นได้ นอกจากนี้ การทำหนังสือค้ำประกันตามหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวเป็นการทำนิติกรรมสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชำระหนี้งวดที่ ๒ ถึงงวดที่ ๕ จำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยการโอนเงินผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบึงขังบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ (ที่ถูกคือ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓) และเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินนอกเหนือจากหนังสือรับสภาพหนี้ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดบุรีรัมย์ทักท้วงว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญารับสภาพหนี้ไม่ครบจำนวนหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยยังขาดอีก ๘๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีขอยืนยันให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้อง

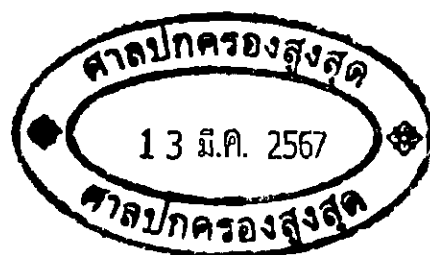
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท (ที่ถูกคือ ๑๓๓,๐๐๐ บาท) คงเหลือค่าปรับและดอกเบี้ยเป็นเงิน ๓๙,๔๒๗ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยายามจะชำระหนี้ให้หมดภายในเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ จึงขอให้ศาลมีคำสั่งยกคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีกับงดเบี้ยปรับและงดดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการรับทุนกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าศึกษาระดับปริญญาโท โดยผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท แต่ในระหว่างศึกษาตามสัญญาการรับทุน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โอนไปสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญาการรับทุน และต้องรับผิดชอบใช้ทุนจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท

/พร้อมเบี้ยปรับ...

พร้อมเบี้ยปรับอีกสองเท่าจำนวน ๑๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๔๐,๐๐๐ บาท แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมคืนเงินที่ได้รับโดยไม่มีสิทธิพร้อมเบี้ยปรับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖๐,๐๐๐ บาท และขอผ่อนชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นรายปี รวม ๖ ปี โดยจะผ่อนชำระหนี้งวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ ในอัตรางวดละ ๒๗,๐๐๐ บาท และชำระงวดที่ ๖ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท หนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้ ทำให้หนี้ตามสัญญาการรับทุนฯ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นอันระงับสิ้นไปด้วยการแปลงหนี้ใหม่ โดยมิผลให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามเนื้อความแห่งหนังสือรับสภาพหนี้ให้ครบถ้วนตามมาตรา ๓๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อันเป็นการผิดนัดชำระหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มีคำขอต่อศาล จึงไม่ต้องพิจารณา สำหรับหนี้งวดที่ ๒ ถึงงวดที่ ๖ เมื่อยังไม่ได้ชำระ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบชำระหนี้ในงวดที่ค้างชำระพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดจนกว่าจะชำระครบถ้วนตามมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระ ข้อ ๖ แต่เมื่อหนังสือรับสภาพหนี้มีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระหนี้ในแต่ละงวด การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินตามหนังสือรับสภาพหนี้งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ ซึ่งครบกำหนดชำระหนี้ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ตามลำดับ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้ในส่วนนี้ได้ แต่ในส่วนหนี้งวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๖ เมื่อผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ตามลำดับ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีต่อศาลภายในระยะเวลาการฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้ในงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๖ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๙,๐๐๐ บาท (๒๗,๐๐๐ + ๒๗,๐๐๐ + ๒๕,๐๐๐ บาท) พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระหนี้ตามหนังสือรับสภาพหนี้ในแต่ละงวดเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยดอกเบี้ยผิดนัดของยอดหนี้งวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๖ นับแต่วันถัดจาก

/วันครบกำหนด...

วันครบกำหนดเวลาชำระหนี้ในแต่ละงวดจนถึงวันฟ้องคดีคิดเป็นเงิน จำนวน ๒๓,๓๘๘.๗๐ บาท (๙,๙๖๗.๓๔ + ๗,๙๔๒.๓๔ + ๕,๔๗๙.๐๒ บาท) กรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชำระหนี้เป็นเงิน ๕๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ นั้น การชำระหนี้กรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำเงินมาหักชำระหนี้ในงวดที่ถึงกำหนดชำระก่อน ได้แก่ งวดที่ ๒ เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เป็นเงิน ๒๖,๐๐๐ บาท แม้เป็นการชำระหนี้ในงวดที่พ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้วก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้งวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๖ และมีหน้าที่จะต้องชดใช้เงินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันย่อมต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการชำระหนี้จำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖๘๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับข้อ ๑ ของสัญญาค้ำประกัน เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ สำหรับดอกเบียตามหนังสือรับสภาพหนี้ นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงต้องชำระดอกเบียผิดนัดของหนี้งวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระหนี้ในแต่ละงวดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนดอกเบียผิดนัดชำระหนี้งวดที่ ๖ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้งวดที่ ๖ ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นกรณีผิดนัดชำระหนี้หลังวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ คือภายในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๖๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ แต่เมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๕๗๐๐๑/ว ๑๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ชำระเงินพร้อมดอกเบียให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับหนังสือทวงถามไว้เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามลำดับ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันให้ชำระหนี้เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ จึงเป็นการบอกกล่าวที่ไม่เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติให้เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และวรรคสองบัญญัติให้ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ

/ในดอกเบีย...

ในดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยผิดนัดของหนึ่งงวดที่ ๖ ภายหลังจากพ้นกำหนดเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ตามมาตรา ๖๘๖ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระหนี้ของเงินงวดที่ ๔ ถึงงวดที่ ๖ จำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดของยอดหนึ่งงวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันครบกำหนดชำระหนี้ในแต่ละงวดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และดอกเบี้ยผิดนัดของหนึ่งงวดที่ ๖ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นเวลา ๖๐ วัน โดยดอกเบี้ยผิดนัดของหนึ่งงวดที่ ๔ และงวดที่ ๕ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันครบกำหนดชำระหนี้ในแต่ละงวดเป็นต้นไปจนถึงวันฟ้องคดี และดอกเบี้ยผิดนัดของหนึ่งงวดที่ ๖ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นเวลาเพียง ๖๐ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๑๘,๒๑๔.๘๙ บาท (๙,๙๖๗.๓๔ + ๗,๙๔๗.๕๕) + ๓๒๘.๒๑)

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๐๒,๓๘๘.๗๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมรับผิดชำระเงินกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ไม่เกินจำนวน ๙๗,๒๑๔.๘๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทูลขออุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การต่อสู้คดีโดยยอมรับว่าประพฤติผิดสัญญาการรับทุน เนื่องจากเข้าใจว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็น การผิดสัญญา ทั้งที่กรรมการโอนย้ายสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น สถานะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังคงเป็นข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ให้กับทางราชการต่อไป มิใช่เป็นการโอนย้ายหรือลาออกเนื่องจากเหตุผลส่วนตัว หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือระเบียบวินัย อีกทั้งการโอนย้ายดังกล่าว ยังได้รับการอนุมัติจากผู้ฟ้องคดีโดยไม่คัดค้านหรือท้วงติงแต่อย่างใด ทั้งที่ตามกฎหมายและตามสัญญาการรับทุนการศึกษา ผู้ฟ้องคดีสามารถยับยั้งไม่อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โอนย้ายได้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับหาได้ทำเช่นนั้นไม่ กรณีจึงไม่ใช่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมเข้ารับราชการอยู่ในสังกัดผู้ฟ้องคดี หรือไม่ประพฤตินหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้ประพฤติผิดสัญญาตามข้อ ๘ และข้อ ๙ ของสัญญาการรับทุนการศึกษา ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดีว่าจะชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีตกลงให้หนี้ตามสัญญาการรับทุนระงับสิ้นไปจึงไม่เป็นการแปลงหนี้ใหม่ หนังสือดังกล่าวจึงเป็นเพียงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับสภาพต่อผู้ฟ้องคดีว่าจะชำระหนี้ให้เท่านั้น ประกอบกับมูลหนี้ที่แท้จริงในคดีนี้ คือ สัญญาการรับทุนการศึกษา

/เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ โดยคำสั่งของผู้ฟ้องคดี และเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาการรับทุนนับแต่วันดังกล่าว กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนับแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ดังนั้น การที่ ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการฟ้องคดี เมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า กรณีการรับทุนการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการผินผัน สัญญาผ่อนชำระหนี้ทุนการศึกษา นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๗ ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ ๐๘๐๘.๒/ว ๑๘๒๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสนับสนุนบุคลากรของท้องถิ่นให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เพื่อนำความรู้ ความสามารถกลับมาพัฒนาองค์กรและสร้างคุณประโยชน์ให้เกิดแก่ประชาชน ในท้องถิ่น โดยสนับสนุนทุนการศึกษา โดยวางหลักการและแนวทางการปฏิบัติไว้ หากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ย่อมต้องรับผิดชอบตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในสัญญาเช่นกัน โดยก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะขอโอนไปสังกัดหน่วยงานอื่น ได้พูดคุยตกลงด้วยวาจาว่า กรณีโอนย้ายเช่นนี้ จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาการรับทุนการศึกษาตามข้อ ๘ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับทราบและได้ให้สัญญาว่ายินดีรับผิดชอบและจะไม่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องเดือดร้อน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังประสงค์ที่จะขอโอน ก่อนที่นายกเทศมนตรีตำบลปราสาทจะอนุมัติ คำสั่งโอน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังได้เสนอความเห็นในการแสดงความรับผิดชอบต่อการผิดสัญญา การรับทุนด้วยตัวเองโดยการทำหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้โดยขอแบ่งจ่าย เป็นงวดๆ เนื่องจากมีภาระหนี้สินกับธนาคารออมสินและค่าใช้จ่ายประจำวัน รายได้จึงไม่พอหัก เป็นรายเดือนหรือจ่ายทันทีทั้งจำนวนได้ ขอให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน นายกเทศมนตรีตำบลปราสาทจึงได้ลงนามในคำสั่งเทศบาลตำบลปราสาท ที่ ๓๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อนุมัติให้โอนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครู โรงเรียนดงใหญ่พัฒนา อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ โดยเป็นการอนุมัติตามหลักการบริหารงานบุคคลเพื่อสร้างความเสมอภาค

/ตามความสามารถ...

ตามความสามารถซึ่งถือปฏิบัติทั่วไป และเป็นไปตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ต้องการความเจริญก้าวหน้าในอาชีพราชการครู และกลับไปภูมิลำเนาเพื่อไปดูแลบิดามารดาที่แก่ชราพร้อมดูแลบุตร มีการเสนอเรื่องตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้นโดยไม่ได้มีการบังคับซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบอยู่แล้วว่าตนมีภาระผูกพันกับผู้ฟ้องคดี แต่ยังคงประสงค์ที่จะขอโอนโดยทำหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้แสดงว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทราบหรือควรทราบว่าหากกระทำได้กล่าวยอมเป็นการผิดสัญญาการรับทุน และผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้มีเงื่อนไขเห็นชอบในการโอนย้ายว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาการรับทุนแต่อย่างใด สัญญาการรับทุนลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดียอมผูกพันและบังคับได้ตามกฎหมาย เมื่อผิดสัญญาการรับทุนและหนังสือรับสภาพหนี้ รวมทั้งสัญญาค้ำประกัน ผู้ฟ้องคดียอมมีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้ ประกอบกับหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้อตกลงชำระหนี้ตามมูลหนี้เดิมและเนื่องมาจากการผิดสัญญาการรับทุน โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ให้สัญญาในฐานะลูกหนี้ชั้นต้นและในฐานะผู้ค้ำประกัน มิได้เปลี่ยนแปลงมูลหนี้เดิมและไม่มีผลให้หนี้เดิมระงับไป ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องผูกพันเกี่ยวกับการชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวจนกว่าชำระหนี้หมดโดยสิ้นเชิง ดังนั้นเมื่อยังชำระหนี้ไม่ครบถ้วน หนี้จึงยังไม่ระงับ ผู้ฟ้องคดียอมมีอำนาจฟ้องคดีเพื่อบังคับให้ชำระหนี้จนครบถ้วนได้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว และได้ทวงถามเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระหนี้โดยเจ้าหน้าที่สังกัดกองคลังของผู้ฟ้องคดี และมีเอกสารหลักฐานในการเร่งรัดการชำระหนี้อยู่แล้ว อีกทั้งเมื่อนายกเทศมนตรีตำบลปราสาทได้พบกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการทวงถามการชำระหนี้กรณีผิดสัญญาการรับทุนด้วยวาจา หากแต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ผิดผ่อนการชำระหนี้และเพิกเฉยมาโดยตลอด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

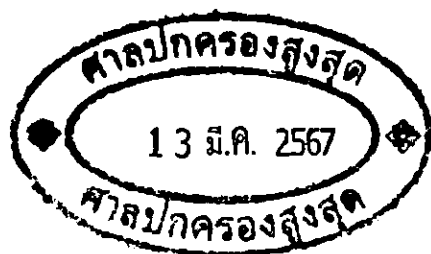
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำชี้แจง คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อมาได้รับการจัดตั้งให้เป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งในขณะนั้นมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ฟ้องคดีได้คัดเลือกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง

/นักวิชาการศึกษา...

นักวิชาการศึกษา ระดับ ๔ สังกัดกองการศึกษา เป็นผู้รับทุนการศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตามสัญญาการรับทุนองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยมีนางสาวสุวิจนา สุขกมล เป็นผู้ค้าประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา ในระหว่างการศึกษิตตามหลักสูตรดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครู โรงเรียนดงใหญ่พัฒนา อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ และนายเทศมนตรีตำบลปราสาทได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลปราสาท ที่ ๓๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อนุญาตให้โอนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำขอ โดยก่อนที่จะโอนไปในวันดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งต่อนายเทศมนตรีตำบลปราสาทว่า เนื่องด้วยผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการขอโอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขาดคุณสมบัติเป็นผู้รับทุนของผู้ฟ้องคดี ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อให้ทุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และต้องขอใช้เงินจำนวน ๑๖๐,๐๐๐ บาท จึงขอให้นายเทศมนตรีตำบลปราสาทพิจารณาการผ่อนชำระภายใต้เงื่อนไขของหนังสือรับสภาพหนี้ โดยขอให้พิจารณาให้ผ่อนเป็นงวดๆ เป็นรายปี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมีสาระสำคัญว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำความผิดสัญญาการรับทุน ซึ่งจะต้องขอใช้ทุนคืนจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับรวมเป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอผ่อนชำระหนี้ จำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นรายปี รวม ๖ ปี โดยจะผ่อนชำระหนี้งวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ ในอัตรางวดละ ๒๗,๐๐๐ บาท และชำระงวดที่ ๖ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระปีใดปีหนึ่ง ข้อตกลงเรื่องการผ่อนผันในห้างดอกระเบียงกรณีได้รับยกเว้นเป็นอันยกเลิกตั้งแต่ต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีตามกฎหมายได้ทันที โดยในการทำสัญญาดังกล่าว มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ค้าประกันการผ่อนชำระหนี้ตามหนังสือค้าประกัน เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่หลังจากทำสัญญารับสภาพหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ผิดนัดชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๔๘ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ และหนังสือที่ บร ๕๗๐๐๒/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ชำระหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ชำระหนี้งวดที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่ไม่ได้ชำระหนี้งวดที่ ๒ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๒๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ บร ๕๗๐๐๒/๓๒ ลงวันที่ ๓

/กุมภาพันธ์...

กฎหมาย ๒๕๕๘ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ชำระหนี้งวดที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉย ต่อมา เมื่อครบกำหนดเวลาชำระหนี้ทุกงวดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมี หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๕๗๐๐๑/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บร ๕๗๐๐๑/ว ๑๕๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ทวงถามไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ เพื่อให้ชำระหนี้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับหนังสือทวงถามดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่เพิกเฉยไม่นำเงินมาชำระหนี้ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงินจำนวน ๑๗๒,๔๒๗ บาท และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ร่วมกันหรือแทนกันชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้คืนค่าธรรมเนียมศาล ทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๑๓๓,๐๐๐ บาท ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๐๒,๓๘๘.๗๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมรับผิดชอบชำระหนี้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ไม่เกินจำนวน ๙๗,๒๑๔.๘๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจาก วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

โดยที่คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่อุทธรณ์ว่า มูลเหตุที่แท้จริงในคดีนี้ คือ สัญญาเรียน การศึกษา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โอนไปดำรงตำแหน่งข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ โดยคำสั่งของผู้ฟ้องคดี และเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดสัญญาเรียนนับแต่วันดังกล่าว กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนับแต่วันดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อ

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี ภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์ โดยไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบใน ศาลปกครองชั้นต้น แต่เนื่องจากอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นประเด็นเกี่ยวกับเงื่อนไขการฟ้องคดี ซึ่งเป็น ปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ในฐานะผู้อุทธรณ์ จึงสามารถยกปัญหาขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์ได้ตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอำนาจวินิจฉัยในประเด็นอุทธรณ์ดังกล่าวนี้ได้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือ มีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ ... (๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๑๔ บัญญัติว่า อายุความย่อมระงับเหตุสุดขั้วลงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้ ตามสิทธิเรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือรับสภาพหนี้ให้ ชำระหนี้ให้บางส่วน ชำระดอกเบี้ย ให้ประกัน หรือกระทำการใดๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ ตามสิทธิเรียกร้อง ... มาตรา ๑๙๓/๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่ออายุความระงับเหตุสุดขั้วลงแล้ว ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความ ระงับเหตุสุดขั้วลงสิ้นสุดเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น สัญญาการรับทุนองค์การ บริหารส่วนตำบลปราสาท ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระหว่างที่ข้าพเจ้า รับทุนตามสัญญานี้ ถ้าข้าพเจ้าสละสิทธิการรับทุนก็ดี ไม่เดินทางไปศึกษาวิชาในประเทศหรือ ไม่เข้าศึกษาตามที่ผู้รับสัญญากำหนดก็ดี หรือถ้าข้าพเจ้าฝ่าฝืนสัญญาข้อ ๒ หรือข้อ ๑๐ วรรคสอง จนผู้รับสัญญาสั่งงดให้ทุน หรือบอกเลิกสัญญาการรับทุนแก่ข้าพเจ้าก็ดี ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้ทุน ที่ผู้รับสัญญาได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้นกับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ ผู้รับสัญญาทันที ข้อ ๘ กำหนดว่า เมื่อผู้รับสัญญากำหนดให้ข้าพเจ้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหาร ส่วนตำบลปราสาท ข้าพเจ้าสัญญาว่าข้าพเจ้าจะเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับทุนตามสัญญานี้ และข้อ ๙

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่ยอมเข้ารับราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท หรือข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือปฏิบัติตามสัญญาในประการหนึ่งประการใด ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบใช้ทุนที่ผู้รับสัญญาได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุนดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้รับสัญญาด้วยทันที

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาการรับทุนการศึกษา ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ กับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทุนการศึกษาจากผู้ฟ้องคดีไปเป็นเงินจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท ในระหว่างรับทุนการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขอขดใช้ทุนเพื่อจะโอนไปดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนดงใหญ่พัฒนา อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ กระทรวงศึกษาธิการ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สละสิทธิในการรับทุน ซึ่งมีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่จะต้องขดใช้เงินทุนที่ได้จ่ายไปแล้ว พร้อมเบี้ยปรับอีกสองเท่าแก่ผู้ฟ้องคดีทันทีในวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสดงเจตนาสละสิทธิการรับทุน ตามข้อ ๔ ของสัญญารับทุนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียอมมีสิทธิฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ค้ำประกันตามสัญญาการรับทุนดังกล่าวภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้โอนไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปราสาท ที่ ๓๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และสัญญาผ่อนชำระหนี้ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ให้ไว้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งการทำหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลง ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ (๑) และมาตรา ๑๙๓/๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยที่หนังสือรับสภาพหนี้พร้อมสัญญาผ่อนชำระหนี้ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าวกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไปแล้วพร้อมเบี้ยปรับรวมเป็นเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท และขอผ่อนชำระหนี้ดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นรายปี รวม ๖ ปี ประกอบกับตารางผ่อนการชำระหนี้ซึ่งแนบท้ายตามสัญญาผ่อนชำระหนี้ดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องชำระหนี้งวดที่ ๑ ถึงงวดที่ ๖ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ ตามลำดับ และข้อ ๖ ของสัญญาผ่อนชำระหนี้กำหนดว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ปีใดปีหนึ่งหรือผิดสัญญาการชำระหนี้ ๒ ปีติดต่อกัน ด้วยประการใดก็ตาม ข้อตกลงเรื่องการผ่อนผันให้งดดอกเบี้ยที่ได้รับยกเว้นเป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมให้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีดำเนินคดีตามกฎหมายได้ทันที จึงเห็นได้ว่า แม้นในหนังสือรับสภาพหนี้ประกอบกับสัญญา ผ่อนชำระหนี้อันเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าว ไม่ได้กำหนดว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผิดนัดงวดใดงวดหนึ่งให้ถือว่าผิดนัดทั้งหมด แต่โดยที่ข้อ ๖ ของสัญญาดังกล่าว ย่อมเห็นเจตนา ของคู่สัญญาทั้งผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ประสงค์ให้ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกหนี้ทั้งหมดได้ทันที เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ชำระหนึ่งงวดที่ ๑ ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ และไม่ได้ชำระหนึ่งงวดที่ ๒ ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการผิดนัดชำระหนี้ ซึ่งกำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ชัดเจนตามวันแห่งปฏิทิน ย่อมตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมิพักต้องเดือน ตามมาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๐๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นการผิดนัดชำระหนี้ปีใดปีหนึ่ง หรือผิดสัญญาการชำระหนี้ ๒ ปีติดกันตามข้อ ๖ ของสัญญา ผ่อนชำระหนี้ตามหนังสือรับสภาพหนี้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุด ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ อันเป็นวันถัดจากวันที่ผิดนัดชำระหนี้ ๒ ปีติดต่อกัน เหตุที่ทำให้ อายุความสะดุดหยุดลงจึงสิ้นสุดลง และเริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น ตามมาตรา ๑๙๓/๑๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน เมื่อกรณีนี้เป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้ตามหนังสือ รับสภาพหนี้ภายในระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันดังกล่าว ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยต้องฟ้องคดีต่อศาลภายในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๐ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี ศาลจึงไม่อาจ รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าหนังสือรับสภาพหนี้ เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ อันเป็นสัญญาประธาน เป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามสัญญาค้ำประกัน เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์ตามหนังสือรับสภาพหนี้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทำไว้แก่ ผู้ฟ้องคดีด้วยเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่จึงฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ในประเด็นอื่น ศาลไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ แห่งความยุติธรรม เมื่อคดีนี้ศาลพิพากษายกฟ้องด้วยเหตุเกี่ยวกับเงื่อนไขในการฟ้องคดี จึงเห็นควร คินค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดในศาลปกครองชั้นต้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคินค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด ในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๐๒,๓๘๘.๗๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมรับผิดชอบชำระเงินกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ไม่เกินจำนวน ๙๗,๒๑๔.๘๙ บาท

/พร้อมดอกเบี้ย...

พร้อมดอกเบี้ยชนิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง โดยให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดในศาลปกครองชั้นต้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีและคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้น

พลโท สุรพงษ์ เปรมบุญญิตติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภิรรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

